

کشتار کشاورزان زحمتکش "ورزنه" محکوم است !

طی روزهای اخیر ، رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی با به گلوله بستن تجمع اعتراضی کشاورزان زحمتکش ورزنه در استان اصفهان، جنایتی تازه آفرید و با کشتن و زخمی و بازداشت کردن تعدادی از آن زحمتکشان یکبار دیگر ماهیت ضد خلقی خود را به نمایش گذارد.

از اواخر بهمن ماه جاری و بدنبال ماه ها خشکسالی و کم آبی و عدم انجام وعده های مسئولین رژیم در تامین "حقابه" کشاورزان منطقه، صد ها تن از کشاورزان ورزنه که هست و نیستشان در معرض نابودی بود سرانجام تصمیم به پیگیری مطالبات عادلانه شان گرفتند و در فلکه خورسگان تجمع کردند. یگانهای ضد شورش جمهوری اسلامی در روز چهارم اسفند ماه به معترضین حمله کرده و با گشودن آتش به سوی کشاورزان بی دفاع در جریان دو روز درگیری و زد و خورد، مطابق گزارشات منتشره حداقل ۵ کشاورز بیگناه را کشته و شمار زیادی را نیز زخمی کردند. مطابق گزارشات منتشره به دستور مقامات رژیم، بیمارستانهای دولتی از پذیرفتن مجروحین این حادثه خودداری نمودند که این واقعیت نیز بر ابعاد فاجعه دست ساز جمهوری اسلامی افزود.

در جریان اعتراضات کشاورزان و مقابله آنها با نیرو های سرکوب، بخشی از لوله انتقال آب از زاینده رود توسط کشاورزان منهدم شد و حداقل ۳ دستگاه اتوبوس حامل نیروهای سرکوبگر رژیم به آتش کشیده شدند و کشاورزان به جان آمده به این وسیله قهر انقلابی خود را در مقابل سرکوب و قهر ضد انقلابی مزدوران رژیم ، به نمایش گذاردند. بنا به برخی گزارشات منتشره، حوزه علمیه و یکی از پایگاه های بسیج ضد خلقی نیز آماج حمله مردم قرار گرفت. بدنبال کشته شدن تعدادی از کشاورزان، مسئولین رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی با تقبیح "خسونت" کشاورزان، این درگیریها را از زبان امام جمعه مزدور یزد، کار "دشمن" اعلام کردند. آنها همچنین با مشاهده فوران نفرت و خشم عمومی حاصل از این جنایت بر علیه کشاورزان در جامعه به وحشت افتاده و کوشیدند تا با تشکیل جلسات پی در پی و دادن وعده های متفاوت فریبکارانه و توخالی نظیر پرداخت "خسارت" و وام بیشتر به کشاورزان، از گسترش اعتراض جلوگیری و کشتار سبعمانه کشاورزان با سلاح گرم را لاپوشانی کنند.

کشتار کشاورزان زحمتکش ورزنه توسط دیکتاتوری حاکم به خاطر درخواست آب برای زمین هایشان، نمادی دیگر از ماهیت ضد مردمی رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی می باشد. این جنایت کثیف نمایانگر وخیم تر شدن شرایط مادی اسارتباری ست که نظام استثمارگرانه حاکم و رژیم حافظ آن یعنی جمهوری اسلامی برای زحمتکشان ما آفریده است. در چارچوب بحران اقتصادی وحشتناکی که جامعه تحت سلطه ما با آن روبروست، در شرایطی که تبعات سیاستهای ضد خلقی اخیر حکومت در مورد مساله ارز و تشدید گرانی و فقر و گرسنگی و بیکاری ناشی از آن هر چه بیشتر گلوی آحاد تحت ستم و بویژه کارگران، کشاورزان و توده های زحمتکش را می فشارد، مسئولین رژیم ناتوان از ارائه هر گونه راه حل واقعی، تنها به سیاست تشدید سرکوب و بستن شمشیر از رو در مقابل مردم روی آورده اند. در چارچوب این اوضاع جهنمی، مسئولین این حکومت در همان حال که بیشرمانه راجع به احتمال "شورش گرسنگان" هشدار می دهند، هرگونه فضای اعتراض و تجمع مسالمت آمیز را با توسل به زور عریان مسدود کرده و پاسخی جز گلوله و سرکوب برای مردم به جان آمده ندارند. در عین حال جنایت اخیر، منجر به تشدید تضادهای درونی حاکمیت نیز گشته است. کارگزاران جمهوری اسلامی که از رشد یابی اعتراضات توده ای بیمناکند، می دانند که در شرایط بحرانی جاری، هر جرعه نارضایتی در هر گوشه از

جامعه و به هر دلیلی ممکن است به انفجار انبار باروتی منجر گردد که از خشم توده ها در جامعه بوجود آمده است. انبار باروتی که آنها با برقرار کردن یک دیکتاتوری عنان گسیخته آنرا کنترل می کنند. در چنین اوضاع و احوالی ست که بدنبال سرکوب خونین کشاورزان ورزنه، کارگزاران حکومت به حمله به یکدیگر پرداخته و "مسئولین" منطقه را عامل اعتراض و کشتار ورزنه معرفی می کنند.

ما از مطالبات برحق و عادلانه کشاورزان به پا خاسته دفاع می کنیم. خون ریخته شده کشاورزان محروم ولی آزاده و شجاع ورزنه توسط ماشین سرکوب رژیم، سند سیاه دیگری بر پرونده سراسر جنایت آمیز جمهوری اسلامی با همه دار و دسته های درونی و مشاطه گران جنایات این رژیم اضافه کرده است. توسل به این جنایت ننگین نه نشانه قدرت رژیم بلکه انعکاس هراس مرگبار جمهوری اسلامی از فقدان کمترین مشروعیت و پایه مردمی در جامعه است. هراسی که این رژیم وابسته به امپریالیسم را واداشته تا برای محافظت خود و نظام استثمارگرانه شان از آتش خشم مردم، هر اعتراض برحق و عادلانه ای را با گلوله و کشتار پاسخ دهند. باشد که هر چه زودتر نهر های اعتراض و مبارزه اقشار مختلف مردم به هم پیوسته وسیلی جاری شود که جمهوری اسلامی با هر جناح و دسته اش را به زباله دان تاریخ بریزد.

نابود باد رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی!
هر چه پر خروشتتر باد مبارزات عادلانه توده ها!
پیروز باد انقلاب! زنده باد کمونیسم!
با ایمان به پیروزی راهمان
چریکهای فدایی خلق ایران- ۲ مارس ۲۰۱۳ (۱۲ اسفند ۱۳۹۱)